

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1787 z dnia 12 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do dystrybucji środków finansowych w ramach zarządzania bezpośredniego pomiędzy celami zintegrowanej polityki morskiej i wspólnej polityki rybołówstwa 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1788 z dnia 22 września 2017 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Ossolano (ChNP)] 4

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1789 z dnia 25 września 2017 r. uchylająca decyzję 2009/415/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Grecji 5
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1790 z dnia 25 września 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Armenia 9

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2017/1154 z dnia 7 czerwca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 oraz dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń w rzeczywistych warunkach jazdy pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6) (Dz.U. L 175 z 7.7.2017) 11

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/1787

z dnia 12 czerwca 2017 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do dystrybucji środków finansowych w ramach zarządzania bezpośredniego pomiędzy celami zintegrowanej polityki morskiej i wspólnej polityki rybołówstwa

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 508/2014 ustanowiono finansowanie środków, które przyczyniają się do realizacji celów zintegrowanej polityki morskiej i wspólnej polityki rybołówstwa.
- (2) W tytule VI rozporządzenia (UE) nr 508/2014 określono środki, które mogą być finansowane zgodnie z zasadą zarządzania bezpośredniego przez Unię.
- (3) W załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 508/2014 określono indykatywny rozdział środków w ramach zarządzania bezpośredniego na cele szczegółowe w ramach zintegrowanej polityki morskiej i wspólnej polityki rybołówstwa określone w art. 82 i 85 tego rozporządzenia.
- (4) Okres programowania środków finansowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 508/2014 obejmuje lata 2014–2020. Po zakończeniu trzeciego roku okresu programowania oraz w świetle doświadczeń zgromadzonych w wyniku zrealizowanych dotąd działań w różnych obszarach wydatków stwierdzono wystąpienie w niektórych obszarach rozbieżności między właściwym rozdysponowaniem środków finansowych a wartościami procentowymi określonymi w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (5) Na razie można było rozwiązać kwestię tych rozbieżności, stosując art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 508/2014. Artykuł ten umożliwia Komisji odstąpienie od indykatywnych wartości procentowych o nie więcej niż 5 % wartości puli środków finansowych w każdym przypadku.
- (6) W art. 14 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 upoważnia się Komisję do przyjmowania aktów delegowanych dostosowujących wartości procentowe określone w załączniku III do tego rozporządzenia.
- (7) Aby maksymalnie wykorzystać dostępne fundusze w pozostałym okresie programowania i wnieść jak największy wkład w działania prowadzące do osiągnięcia celów określonych w art. 82 i 85 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, należy dostosować indykatywny rozdział środków w załączniku III do tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 508/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (UE) nr 508/2014 zastępuje się tekstem przedstawionym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

**INDYKATYWNY ROZDZIAŁ ŚRODKÓW FINANSOWYCH NA POTRZEBY TYTUŁU VI
ROZDZIAŁY I I II MIĘDZY CELE OKREŚLONE W ART. 82 I 85 ⁽¹⁾**

Cele określone w art. 82:

- 1) rozwój i realizacja zintegrowanego zarządzania kwestiami dotyczącymi obszarów morskich i przybrzeżnych – 6 %,
- 2) rozwój inicjatyw międzysektorowych – 24 %,
- 3) wspieranie zrównoważonego rozwoju gospodarczego, zatrudnienia, innowacji i nowych technologii – 17 %,
- 4) propagowanie ochrony środowiska morskiego – 5 %.

Cele określone w art. 85:

- 1) gromadzenie i upowszechnianie doradztwa naukowego oraz zarządzanie nim w ramach WPRyb – 11 %,
- 2) szczególne środki kontroli i egzekwowania w ramach WPRyb – 11 %,
- 3) dobrowolne wkłady na rzecz organizacji międzynarodowych – 13 %,
- 4) komitety doradcze i działania komunikacyjne dotyczące WPRyb i ZPM – 7 %,
- 5) rozpoznanie rynku, w tym ustanowienie rynków elektronicznych – 6 %.

⁽¹⁾ Wartości procentowe mają zastosowanie do kwoty określonej w art. 14 z wyłączeniem przydziału na podstawie art. 92.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1788**z dnia 22 września 2017 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Ossolano (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Ossolano” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwę „Ossolano” należy zatem zarejestrować,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Ossolano” (ChNP) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.3. Sery zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 186 z 10.6.2017, s. 16.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/1789

z dnia 25 września 2017 r.

uchylająca decyzję 2009/415/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Grecji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 kwietnia 2009 r., kierując się zaleceniem Komisji, Rada stwierdziła w swojej decyzji 2009/415/WE ⁽¹⁾ podjętej zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) istnienie nadmiernego deficytu w Grecji. Rada odnotowała, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w 2007 r. 3,5 %, przekraczając tym samym wartość referencyjną określoną w Traktacie na poziomie 3 % PKB, a w 2008 r. jego wysokość szacowano na 3,6 % PKB (bez uwzględnienia dochodów jednorazowych; po skorygowaniu o dochody jednorazowe – 3,4 % PKB). W odniesieniu do 2009 r. prognozowano, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 4,4 % PKB (3,7 % po skorygowaniu o dochody jednorazowe). W 2007 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 94,8 % PKB, natomiast w 2008 r. – 94,6 % PKB, a więc znacznie przekroczył wartość referencyjną określoną w Traktacie, która wynosi 60 % PKB. Według śródkresowej prognozy Komisji ze stycznia 2009 r. przewidywano, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB wzrośnie jeszcze bardziej, osiągając poziom 96,3 % w 2009 r. i 98,5 % w 2010 r.
- (2) W dniu 27 kwietnia 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE i art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, Rada – działając na podstawie zalecenia Komisji – skierowała do Grecji zalecenie, aby państwo to skorygowało swój nadmierny deficyt najpóźniej do 2010 r. przez obniżenie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej 3 % PKB w wiarygodny i trwały sposób. W tym celu Rada wyznaczyła władzom Grecji termin na podjęcie skutecznych działań upływający dnia 27 października 2009 r.
- (3) Dnia 30 listopada 2009 r. Rada stwierdziła zgodnie z art. 126 ust. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), że Grecja nie podjęła skutecznych działań; w konsekwencji dnia 16 lutego 2010 r. Rada, kierując się zaleceniem Komisji, wezwała Grecję zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE do wprowadzenia środków służących ograniczeniu nadmiernego deficytu najpóźniej do 2012 r. Rada wyznaczyła także dzień 15 maja 2010 r. jako termin podjęcia skutecznych działań.
- (4) Bardzo poważne pogorszenie sytuacji finansowej greckiego rządu skłoniło państwa członkowskie, których walutą jest euro, do podjęcia w 2010 r., działając na wniosek Grecji, decyzji o udzieleniu temu państwu pomocy stabilizacyjnej w celu ochrony stabilności finansowej w całej strefie euro, w powiązaniu z pomocą wielostronną udzieloną przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Od marca 2012 r. pomoc państw członkowskich, których walutą jest euro, jest udzielana w formie pożyczki z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej.
- (5) W dniu 10 maja 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/320/UE ⁽³⁾ skierowaną do Grecji na podstawie art. 126 ust. 9 i art. 136 TFUE w celu wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwała Grecję do wprowadzenia środków zmierzających do ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne do skorygowania nadmiernego deficytu najpóźniej do 2014 r.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/415/WE z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Grecji (Dz.U. L 135 z 30.5.2009, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/320/UE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowana do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 145 z 11.6.2010, s. 6).

- (6) Decyzja 2010/320/UE została kilkakrotnie znacznie zmieniona. W dniu 12 lipca 2011 r. decyzja ta została przekształcona decyzją Rady 2011/734/UE ⁽¹⁾. Decyzja ta była następnie wielokrotnie znacząco zmieniana w okresie od 8 listopada 2011 r. do grudnia 2012 r. ⁽²⁾.
- (7) W dniu 8 lipca 2015 r. Grecja wystąpiła o pomoc finansową z Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS) w postaci trzyletniej pożyczki, a w dniu 12 lipca 2015 r. osiągnięto porozumienie co do zasady w sprawie udzielenia Grecji pożyczki w wysokości do 86 000 mln EUR.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 7, państwo członkowskie występujące o pomoc finansową z EMS musi przygotować program dostosowań makroekonomicznych („program”) do zatwierdzenia przez Radę. Program taki powinien zapewnić przyjęcie szeregu reform koniecznych w celu poprawy stabilności finansów publicznych i otoczenia regulacyjnego.
- (9) Przygotowany przez Grecję program został zatwierdzony decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/1411 ⁽⁴⁾. Protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej między Komisją a władzami Grecji został podpisany w dniu 19 sierpnia 2015 r.
- (10) W dniu 19 sierpnia 2015 r. Rada, kierując się zaleceniem Komisji, przyjęła decyzję (UE) 2015/1410 ⁽⁵⁾ na mocy art. 126 ust. 9 TFUE i wezwała Grecję do wprowadzenia środków zmierzających do ograniczenia deficytu uznanych za niezbędne w celu korekty nadmiernego deficytu najpóźniej do 2017 r.
- (11) Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 472/2013 Grecja była zwolniona z obowiązku przedkładania odrębnych sprawozdań w ramach procedury nadmiernego deficytu i przedkładała sprawozdania w ramach programu, którym była objęta.
- (12) W czerwcu 2016 r. Grecja pomyślnie przeszła pierwszy przegląd programu. W dniu 15 czerwca 2017 r. Eurogrupa z zadowoleniem odnotowała, że Grecja zrealizowała zadania wstępne związane z drugim przeglądem, co pozwoliło zakończyć ten przegląd. Podczas posiedzeń Eurogrupy w dniach 24 maja 2016 r. i 15 czerwca 2017 r. wyjaśniono, jakie środki zostaną wprowadzone na wypadek, gdyby po pomyślnym zakończeniu programu konieczne było zapewnienie zdolności obsługi greckiego zadłużenia.
- (13) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Komisja dostarcza dane na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego Protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽⁶⁾.
- (14) Rada podejmuje decyzje o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna być uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/734/UE z dnia 12 lipca 2011 r. skierowana do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków zmierzających do skorygowania jej nadmiernego deficytu (Dz.U. L 296 z 15.11.2011, s. 38).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady 2011/791/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 320 z 3.12.2011, s. 28), decyzja Rady 2012/211/UE z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 113 z 25.4.2012, s. 8), decyzja Rady 2013/6/UE z dnia 4 grudnia 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 4 z 9.1.2013, s. 40).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1411 z dnia 19 sierpnia 2015 r. zatwierdzająca program dostosowań makroekonomicznych Grecji (Dz.U. L 219 z 20.8.2015, s. 12). Decyzja wykonawcza (EU) 2015/1411 została ponownie opublikowana we wszystkich językach urzędowych w Dz.U. L 91 z 7.4.2016, s. 27.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1410 z dnia 19 sierpnia 2015 r. wzywająca Grecję do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 219 z 20.8.2015, s. 8). Decyzja (EU) 2015/1410 została ponownie opublikowana we wszystkich językach urzędowych w Dz.U. L 91 z 7.4.2016, s. 18.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Zgodnie ze „Szczegółowymi zasadami wdrażania paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz wytycznymi dotyczącymi formy i treści programów stabilności i konwergencji”, uzgodnionymi przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy dnia 15 maja 2017 r. Zob.: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9344-2017-INIT/en/pdf>.

- (15) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, w oparciu o dane przedłożone przez Grecję w kwietniu 2017 r., pierwszy przegląd programu oraz prognozę Komisji z wiosny 2017 r., uzasadnione jest sformułowanie następujących wniosków:
- Począwszy od 2009 r., kiedy to deficyt osiągnął szczytowy poziom 15,1 % PKB, saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych ulega ciągłej poprawie – deficyt spadł w 2015 r. do 5,9 % PKB (3,2 %, jeżeli pominie się wpływ netto interwencji państwa związanej ze wsparciem dla sektora finansowego, zgodnie z danymi Eurostatu), a w 2016 r. zmienił się w nadwyżkę wynoszącą 0,7 % PKB ⁽¹⁾. Do tego spadku deficytu doprowadziły – zasadniczo w równej mierze – ograniczenie wydatków i konsolidacja dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych.
 - Uwzględniając pakiet środków budżetowych przyjęty w kontekście pierwszego przeglądu, które zgodnie z prognozami przyniosą w całym 2018 r. 3 % PKB, oraz środki uzgodnione w ramach drugiego przeglądu, aby wyrównać częściowo skutki, jakie będzie mieć dla budżetu wprowadzenie w całym kraju systemu solidarnościowych zasiłków dochodowych, prognoza Komisji z wiosny 2017 r. wskazuje, że w 2017 r. wystąpi deficyt 1,2 % PKB, a w 2018 r. – przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki – pojawi się nadwyżka wynosząca 0,6 % PKB. Przewiduje się, że środki wskazane w średniookresowej strategii budżetowej na lata 2018–2021, którą greckie władze przyjęły w maju 2017 r., a więc już po dacie granicznej zbierania danych do prognozy Komisji z wiosny 2017 r., poprawią wyniki budżetowe prognozowane tam na 2018 r. i w średnim okresie. Oczekuje się zatem, że w okresie objętym prognozą deficyt utrzyma się na poziomie niższym od wartości referencyjnej określonej w Traktacie, wynoszącej 3 % PKB.
 - Wysoki deficyt budżetowy, spadek nominalnego PKB i wydatki na pomoc finansową dla sektora bankowego spowodowały wzrost relacji długu greckiego sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB z 109,4 % w 2008 r. ⁽²⁾ do 179,0 % w 2016 r.; temu wzrostowi nie zdołała zapobiec znaczna operacja restrukturyzacji długu, którą przeprowadzono w 2012 r. W szczególności, relacja długu Grecji do jej PKB wzrosła z poziomu 177,4 % w 2015 r. do 179,0 % w 2016 r., ponieważ nadwyżkę budżetową z 2016 r. wykorzystano częściowo na stworzenie niezbędnych rezerw gotówkowych. Wzrost ten był również związany z kontynuacją pozytywnego trendu w zakresie wartości rezydualnej zmiany długu dzięki spłacie zaległych należności, których nie uwzględniano – zgodnie z zasadami dotyczącymi statystyki – w długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Prognozy wskazują, że relacja długu do PKB utrzyma się w 2017 r. na zasadniczo niezmiennym poziomie, ponieważ kontynuowany będzie proces spłaty zaległych należności, ale w 2018 r. spadnie do 174,6 % dzięki pojawieniu się nadwyżki budżetowej i sprzyjających warunków koniunkturalnych.
- (16) Z opublikowanych przez Komisję (Eurostat) w kwietniu 2017 r. danych dotyczących wyniku budżetowego Grecji za 2016 r. i z prognozy Komisji z wiosny 2017 r. wynika, że Grecja spełnia warunki wymagane, aby Rada mogła uchylić swoją decyzję w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w tym państwie. Kwestie makroekonomiczne mające istotne znaczenie w kontekście zalecenia Komisji dotyczącego uchylenia decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Grecji, w tym kierunek polityki budżetowej w średnim okresie, były również dyskutowane podczas posiedzenia Eurogrupy w dniu 15 czerwca 2017 r.
- (17) Od 2017 r., tzn. następnego roku po dokonaniu korekty nadmiernego deficytu, Grecja podlega funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i będzie w dalszym ciągu monitorowana w ramach programu obejmującego okres do połowy 2018 r. Po tym czasie Grecja powinna czynić w odpowiednim tempie postępy na drodze do osiągnięcia swojego średniookresowego celu budżetowego, przestrzegając przy tym wartości referencyjnej dotyczącej wydatków, oraz spełniać kryterium długu zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97.
- (18) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (19) W opinii Rady nadmierny deficyt w Grecji został skorygowany i w związku z tym należy uchylić decyzję 2009/415/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że sytuacja nadmiernego deficytu w Grecji została skorygowana.

⁽¹⁾ Według danych przedstawionych przez Eurostat saldo pierwotne sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniosło 3,9 % PKB w 2016 r. Zgodnie z definicją określoną w programie saldo pierwotne wyniosło 4,2 % PKB. Definicja określona w programie wyłącza jednorazowe koszty dokapitalizowania banków, wydatki związane z migracją nieuwzględniające transferów z Unii, transfery środków pieniężnych związane z decyzjami państw członkowskich, których walutą jest euro, dotyczącymi dochodów krajowych banków centralnych strefy euro (równorzędne z zyskami z programu dotyczącego rynku papierów wartościowych (SMP) i z umowy o aktywach finansowych netto (ANFA)) oraz część dochodów z prywatyzacji, ale uwzględnia zmianę stanu pozostających do uregulowania, a jeszcze nierozpatrzone zwroty podatku.

⁽²⁾ Wskaźnik długu za 2008 r. został zrewidowany w górę w stosunku do pierwotnie opublikowanej wartości 94,6 % PKB ze względu na korekty statystyczne mające wpływ zarówno na dług sektora instytucji rządowych i samorządowych, jak i na PKB.

Artykuł 2

Decyzja 2009/415/WE traci niniejszym moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2017 r.

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2017/1790**z dnia 25 września 2017 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Armenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”), została podpisana w dniu 22 kwietnia 1996 r. i weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r.
- (2) Zgodnie z art. 78 Umowy Rada Współpracy ustanowiona na mocy Umowy może opracowywać odpowiednie zalecenia dla osiągnięcia celów Umowy.
- (3) Strony postanowiły ustanowić priorytety partnerstwa, które stanowić będą wytyczne dla wspólnych działań w odniesieniu do poszczególnych sektorów i nadadzą kierunek tym działaniom.
- (4) Priorytety partnerstwa będą przyjęte przez Radę Współpracy.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Rady Współpracy w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Armenia, ma zostać przyjęte przez Radę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Armenia, oparte jest na projekcie zalecenia Rady Współpracy dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2017 r.

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 9.9.1999, s. 3.

PROJEKT

ZALECENIE RADY WSPÓŁPRACY UE–ARMENIA NR .../2017**z dnia ...****w sprawie priorytetów partnerstwa UE–Armenia**

RADA WSPÓŁPRACY UE–ARMENIA,

uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w szczególności jej art. 78,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”), została podpisana w dniu 22 kwietnia 1996 r. i weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r.
- (2) Zgodnie z art. 78 Umowy Rada Współpracy może opracowywać odpowiednie zalecenia dla osiągnięcia celów Umowy.
- (3) Zgodnie z art. 95 ust. 1 Umowy Strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym wymagane do wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z Umowy i zapewniają, aby osiągnięte zostały cele określone w Umowie.
- (4) W ramach przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa zaproponowano nowy etap współpracy z partnerami, przewidujący zwiększenie poczucia odpowiedzialności po obydwu stronach.
- (5) Unia i Armenia postanowiły umocnić swoje partnerstwo, uzgadniając zestaw priorytetów na okres 2017–2020 w celu wsparcia i wzmocnienia odporności i stabilności Armenii.
- (6) Strony Umowy uzgodniły w związku z tym treść priorytetów partnerstwa UE–Armenia, które będą wspierać realizację Umowy, ze szczególnym naciskiem na współpracę w ustalonych wspólnych obszarach zainteresowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł 1

Rada Współpracy zaleca, aby Strony realizowały priorytety partnerstwa UE–Armenia określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli...

*W imieniu Rady Współpracy
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 9.9.1999, s. 3.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2017/1154 z dnia 7 czerwca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 oraz dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń w rzeczywistych warunkach jazdy pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 175 z dnia 7 lipca 2017 r.)

Strona 715, załącznik II zmieniający załącznik IIIA do rozporządzenia (UE) 2017/1151, pkt 8:

zamiast: „pkt 2.3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:”,

powinno być: „pkt 2.4 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:”.

Strona 727, załącznik II zmieniając załącznik IIIA do rozporządzenia (UE) 2017/1151, pkt 36:

- zamiast:
- „d) w pkt 1 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« słowa »Etap 1. Segmentacja danych i wykluczenie emisji w cyklu zimnego rozruchu (dodatek 4 pkt 4);« zastępuje się słowami: »Etap 1. Segmentacja danych»;
 - e) w pkt 3.1 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« akapit pierwszy zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
»Obliczenia opisane w niniejszym punkcie są dokonywane od punktu pierwszego (do przodu).«;
 - f) w pkt 3.1 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« skreśla się akapit drugi tiret drugie i czwarte;
 - g) w pkt 3.2 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« dodaje się akapit w brzmieniu:
»W przypadku pojazdów NOVC-HEV obliczanie zakresu uśredniania należy rozpocząć w momencie włączenia zapłonu i uwzględnić w nim zdarzenia podczas jazdy, w trakcie których nie ma żadnych emisji CO₂.«;
 - h) w pkt 5 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« dodaje się akapit w brzmieniu:
»W przypadku pojazdów kategorii N2 wyposażonych zgodnie z dyrektywą 92/6/EWG w urządzenie ograniczające prędkość pojazdu do 90 km/h udział zakresów autostradowych w całym badaniu musi wynosić co najmniej 5 %.«;
 - i) w pkt 5.3 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« dodaje się akapit w brzmieniu:
»W przypadku badania pojazdów NOVC-HEV i tylko wówczas, gdy określony wymóg minimalny 50 % nie jest spełniony, górna dodatnia tolerancja to₁ może być zwiększana stopniowo o 1 punkt procentowy aż do osiągnięcia celu 50 % normalnych zakresów. Przy stosowaniu tej metody to₁ nie przekracza nigdy 50 %.«;
 - j) w pkt 6.1 po tytule »Weryfikacja dynamicznych warunków przejazdu i obliczanie końcowej wartości emisji RDE metodą 1 (metodą ruchomego zakresu uśredniania)« dodaje się akapit w brzmieniu:
»Dla wszystkich zakresów uśredniania, w tym punktów danych dotyczących zimnego rozruchu, jak określono w dodatku 4 pkt 4, funkcję ważenia ustala się na 1.«;

powinno być: „36a) w dodatku 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 słowa »Etap 1. Segmentacja danych i wykluczenie emisji w cyklu zimnego rozruchu (dodatek 4 pkt 4);« zastępuje się słowami: »Etap 1. Segmentacja danych;«;
 - b) pkt 3.1 akapit pierwszy ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:
»Obliczenia opisane w niniejszym punkcie są dokonywane od punktu pierwszego (do przodu).«;
 - c) skreśla się pkt 3.1 akapit drugi tiret drugie i czwarte;
 - d) w pkt 3.2 dodaje się akapit w brzmieniu:
»W przypadku pojazdów NOVC-HEV obliczanie zakresu uśredniania należy rozpocząć w momencie włączenia zapłonu i uwzględnić w nim zdarzenia podczas jazdy, w trakcie których nie ma żadnych emisji CO₂.«;
 - e) w pkt 5 po tytule »WERYFIKACJA KOMPLETNOŚCI I NORMALNOŚCI PRZEJAZDU« dodaje się akapit w brzmieniu:
»W przypadku pojazdów kategorii N2 wyposażonych zgodnie z dyrektywą 92/6/EWG w urządzenie ograniczające prędkość pojazdu do 90 km/h udział zakresów autostradowych w całym badaniu musi wynosić co najmniej 5 %.«;
 - f) w pkt 5.3 dodaje się akapit w brzmieniu:
»W przypadku badania pojazdów NOVC-HEV i tylko wówczas, gdy określony wymóg minimalny 50 % nie jest spełniony, górna dodatnia tolerancja tol_1 może być zwiększana stopniowo o 1 punkt procentowy aż do osiągnięcia celu 50 % normalnych zakresów. Przy stosowaniu tej metody tol_1 nie przekracza nigdy 50 %.«;
 - g) w pkt 6.1 dodaje się akapit w brzmieniu:
»Dla wszystkich zakresów uśredniania, w tym punktów danych dotyczących zimnego rozruchu, jak określono w dodatku 4 pkt 4, funkcję ważenia ustala się na 1.«.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL